ושחט וחוקה. ושמט מותה לפניו וכתיב זאת תורת המולה: **וכל היכא דכתיב חוקה.** לעיכובא ואיכא לרבויי מלמא מהכא דק"ו מי לא דכשאין ק"ו לרבויי ועיכובא למוקה למילי מהכא: **הא גבי יום הכפורים.** דכתיב גורל ונתן אהרן על שני וגו' וכתיב מוקה בסוף הפרשה ואי לאו דכתיב מיעוטא דהדיא לא הוה מקדים בלא גורל וה"ה מדאין בק"ו לקדים על ידי קריאת שם בלא גורל: [ד]**תניא.** הגורל לה' ועשהו חטאת דמשמע הגורל עושהו חטאת בלפילתו עליו ואין קריאת השם עושהו חטאת שאם תאמר זה בשם וזה לעזאזל אין נקבעים כאן ומגריל עליהם שם הגורל משנה את קביעות קריאת שם הולכים אחר הגורל: **שיכול והלא דין הוא.** מי לא כתיב הגורל ועשהו חלא קרי קמץ דומתן אהרן על שני וגו' הייתי יכול לומר והלא דין הוא להוציא והגורל קובען יבא אף קריאת השם קובען: **ומה במקום שלא קדש הגורל.** כגון קיני זבים ויולדות לחטאת ו/ לעולה שאם הגריל עליהם שכתבו על אחן אחת חטאת ועל אחן אחת עולה והטילו עליהם גורל לא מלינו שיהא הגורל קובען ואם לא יתן לשון מתנה שהרי אין הגורל קובען בשום מקום: **ירושלים נקראת בית עולמים.** דמשמרכה לא היתה אחריה היתר לאחר מקומות אבל קדושת שילה היתה אחריה היתר לבמות כל ימי נוב וגבעון: ויהי

אמר קרא ושחט וחוקה. לומר רבינו שם דמשמע בפרק שני דזבחים (דף יח.) למוקה לא הוי עיכוב ממשמעו מלא מגזירה שוה דילפינן התם מגזירה שוה מלא לחוץ יליף מילא מגזירה שוה מוקה מוקה מפתויי יין: **ומה במקום שלא קדש הגורל כו'.** ואם תאמר קיניס גופייהו מנא לן שלא קדם הגורל לימנע ק"ו ליפכח ויש לומר לימנע שם מיעוטו:

טעמא דכתב רחמנא ועשהו הא לאו הכי דרשינן ק"ו. תימה דבפרק טרף בקלפי (יומא דף מא.) מוקי מלי בריימא כרבי יהודה משום דסתם [ב]ספרי רבי יהודה היא ורבי יהודה אית ליה בפרק הוליכו לו דלא כתיב מוקה אלא בדכתיב הנעשים בפניס בנגדי נכן והגלה בחוץ הוא ואין לומר דשום מנא לן פלוגי מדלסתם דועשהו ולא פלוגי עליה רבי נחמיה לאית ליה דכתיב מוקה מלעשה בחוץ דהא מכאן רבי שמעון בפרק טרף בקלפי (שם דף מ. ושם) דסבר להגלה לא מיעכבא וי"ל דפריך משום דבפרק טרף בקלפי (שם דף טו:) דריש רבי ינאי מאשר עלה מאשר עלה מרי זמני לעכב ופריך מלמא דדרשינן ק"ו ולא [ג] דליכא עיכובא (ו) אלא מאחת נוקמה לאשר עלה לדרשה אחריתי משום ק"ו והשר מקולי תירץ דהשם יליף מדכתיב זאת אלא אלא מוקה בדכתיב הנעשים בחוץ דכתיב הכא שפיר דאי לא כתיב מוקה אלא בדכתיב הנעשים בפניס דאי כתיב נמי בדכתיב הנעשים בחוץ ממאי מלטריך ועשהו אלא ודאי ולא ולא כתיב דכתיב מוקה דדרשינן ק"ו ופליגי כתיב נמי בחוץ הוה דדרשינן ק"ו אי לאו דכתיב ועשהו ולכך מלטריך (ג) דזאת אלא מכל מקום הקשה ה"ר מנוח דממאי פרין והא לא כתיב מוקה אלא דכתיב בדכתיב הנעשים בפניס דאי כתיב נמי בדכתיב הנעשים בחוץ ממאי מלטריך ועשהו אלא ודאי